

VERTROUWELIJK

VEILIGHEIDSDIENST NED. ANTILLEN

MAANDOVERZICHT

augustus 1968

No: 21

MAANDOVERZICHT No. 8 - AUGUSTUS 1968

Inhoud

ALGEMEEN

- Latijns-Amerika en de Tsjechische crisis Blz. 2
- ARGUEDAS versus C.I.A. " 4
- Het Pauselijk bezoek aan Colombia " 5

CUBA

- CASTRO's logica " 7
- "Black Panthers" in Cuba " 9

HAITI

- Het proces tegen David KNOX " 10

VENEZUELA

- FARIAS terug in Caracas " 11
- De kansen van M.E.P. " 12
- PEREZ JIMENEZ vrij " 13

DOMINIKAANSE REPUBLIEK

- Tribuna Democrática in het geding " 14
- BOSCH naar Rusland? " 14
- Candidatuur GARCIA GODOY " 15

GUATEMALA

- Verkiezingen en terreur " 15

NEDERLANDSE ANTILLEN

- C.A.O.-overleg tussen S.V.C. en C.B.H. " 16
- Overkoepelend verbond op Curacao " 16
- Nieuw bestuur N.V.P. " 17

ALGEMEEN

- 2 -

Latijns-Amerika en de Tsjechische crisis

De reactie in Latijns-Amerika op het gewapend ingrijpen van de Sowjet-Unie en vier Warschau-pactgenoten in Tsjechoslowakije, was spontaan en fel. Met moet teruggaan naar de Hongaarse crisis in 1956 en de Dominicaanse burgeroorlog in 1965, om gebeurtenissen te vinden die het gehele continent zo in beroering hebben gebracht als wat zich de afgelopen maand in Praag heeft afgespeeld.

Op de pro-Sowjet communisten na, veroordeelden de politieke partijen van alle gezindten in alle Latijns-Amerikaanse landen de interventie unaniem.

Fidel CASTRO bekende kleur en steunde met veel verontschuldigen zijn Russische bankiers. De Peking-communisten van Latijns-Amerika volgden de lijn uit het Verre Oosten en keken met leedvermaak toe terwijl de "revisionisten" en "contrarevolutionairen" elkaar opaten.

De houding van Cuba zal niet nalaten CASTRO's imago bij "Nieuw Links" in Latijns-Amerika, zowel als elders in de wereld te besmeuren. De Chileense socialisten van Salvador ALLENDE, die in O.L.A.S. verband partij gekozen hebben vóór CASTRO en tegen hun communistische frontgenoten, hebben de Sowjet-actie scherp veroordeeld en haar in dezelfde categorie geplaatst als het Amerikaanse optreden in de Dominicaanse Republiek, waarvoor zij uiteraard evenmin een goed woord hebben gehad. Luis CORVALAN, de secretaris generaal van de C.P.-Chili en een der kardinalen van de door CASTRO zo verguisde "communistenkerk" in Latijns-Amerika, verklaarde al hoe blij hij was dat de revolutionaire houding van de C.P.-Chili volledig overeenstemde met die van haar heroïsche Cubaanse kameraden. De oude Chileense communist moest kennelijk zijn binnenpret over de overleggenheid waarin CASTRO was gebracht, toch even luchten.

- 3 -

Het Hoofdbestuur van de C.L.A.S.C. in Caracas kon evenmin als Salvador ALLENDE de verleiding weerstaan zijn neutraliteit in het schaakspel tussen twee supermachten te laten blijken, en vergeleek ook de rol van de Verenigde Staten in de Dominikaanse Republiek met die van de ~~Sowjet~~-Unie in Tsjechoslowakije. Anderzijds waren de termen waarin de C.L.A.S.C. de Sowjets veroordeelde niet mals. Het communiqué dat daags na het bekend worden van de Sowjet-inval werd uitgegeven, gaf te kennen dat "dezelfde geest, dezelfde mentaliteit en dezelfde belangen die het bevel gaven tot de slachting (sic) van het Hongaarse volk in 1956," nog altijd aanwezig waren in het Sowjet-communisme. Het veroordeelde de "imperialistische Sowjet-agressie", verklaarde C.L.A.S.C. solidair met Tsjechoslowakije en sprak het vertrouwen uit dat het volk van dat land het laatste woord zal hebben tegen de "tyrannie der invasie en de knechting door buitenlanders."

Een der resultaten van de interventie zal ongetwijfeld zijn, dat de tendens naar normalisatie van de betrekkingen van Latijns-Amerika met de Sowjet-Unie en de vier andere belagers van de Tsjechen wat aan stuwkracht zal inboeten. In Venezuela zal ~~het de~~ regeringspartij, Acción Democrática, wel spijten dat zij zo kort voor de verkiezingen het toen populair geachte openingsgambiet aan de IJzeren Gordijnlanden heeft gedaan. Had A.D. de boot nog iets langer afgehouden dan had zij nu "zie je wel" kunnen zeggen.

In de strijd om voor Latijns-Amerika het volwaardig lidmaatschap van de democratische wereld te verkrijgen en te behouden, was de Cubaanse revolutie een wekker, die tot opbouwende actie maande.

Het valt niet te ontkennen dat de Tsjechische crisis zowel de orthodoxe communisten als Fidel CASTRO in de knel heeft gebracht, en dat dit voor de democratische krachten in Latijns-Amerika een gunstige ontwikkeling is. Niet alleen zal het effect van deze crisis tijdelijk zijn, zij speelt slechts een rol in één bepaald

aspect van de problematiek waarmee de voorstanders van democratie en sociale gerechtigheid in Latijns-Amerika worstelen. Het zou bepaald simplistisch zijn een ál te groot genoegen te scheppen in een faux pas van de Sowjet-Unie, als ware het zo dat als de Russen maar voldoende te keer gaan en CASTRO daarbij compromitteren, de Latijns-Amerikaanse landen zich geen zorgen hoeven te maken over het links extremisme, en hun opmars naar de status van hoogontwikkelde, democratische bolwerken een vredig verloop zal hebben.

ARGUEDAS versus C.I.A.

Het geval ARGUEDAS werd door de Tsjechische crisis wat op de achtergrond geschoven, maar in de eerste helft van de afgelopen maand genoten de omzwervingen en uitlatingen van de voormalige Boliviaanse minister die CASTRO een copie van het dagboek van Ché GUEVARA in handen gespeeld zou hebben, een grote internationale journalistieke belangstelling.

ARGUEDAS vluchtte in juli naar Chili, waar men kennelijk niet goed wist wat met hem te beginnen. Hij vertrok naar Londen en ontving daar enkele malen bezoek van de Cubaanse ambassadrice Alba GRINAN, die hem namens CASTRO nogmaals asiel in Cuba aanbood. ARGUEDAS weigerde dit te aanvaarden en reisde terug naar Bolivia, via New York en Lima. Op de terugreis moeten de Cubanen hem even uit het oog verloren hebben, want zij spraken er al schande van dat hij door de C.I.A. zou zijn ontvoerd. In Lima dook ARGUEDAS lang genoeg op om te ontkennen dat hij een agent van CASTRO was geweest. Over de C.I.A. wenste hij zich nog niet uit te laten. Terug in La Paz gaf hij echter een aantal persconferenties, waarin hij een boekje opendeed over de activiteiten van de C.I.A. in zijn land, activiteiten waarvan hij zeer goed op de hoogte zou zijn geweest, omdat hij al voor hij minister was geworden voor de C.I.A. zou hebben gewerkt.

Zijn terugkeer naar Bolivia en zijn bereidheid om terecht te staan, waren het gevolg

van zijn beslissing de "de C.I.A. in de beklagdenbank te plaatsen".

ARGUEDAS was namelijk tot inkeer gekomen en had daarom het dagboek van Ché als geschenk aan CASTRO (gratis) aangeboden.

In Bolivia ontstond een meningsverschil tussen de desbetreffende instanties over de vraag of ARGUEDAS nu voor een civiele rechter of voor een militaire rechter moest verschijnen. De militaire rechter kon een en ander aan de publiciteit onttrekken, maar velen meenden dat dit funest zou zijn, omdat Bolivia het zich niet kon permitteren twijfel te laten bestaan omtrent de toedracht van de zaak en omtrent de mate waarin ARGUEDAS de kans kreeg zijn ontreden te verantwoorden. De hele affaire was niet bepaald plezierig voor de C.I.A., maar het feit dat ARGUEDAS zichzelf in verschillende uitlatingen telkens tegenspraak en een verwarde indruk maakte, verminderde zijn overtuigingskracht.

Zelfs bracht hij in twijfel of hij het wel was geweest die CASTRO het dagboek in handen had gespeeld, door te vertellen dat hij na een interview met de "baas van de C.I.A. in La Paz" - een interview dat op zijn verjaardag plaats vond - besloot aan de greep van deze organisatie te ontsnappen en op dezelfde dag het boek over de post naar een Europees adres te zenden, van waar het CASTRO zou bereiken. ARGUEDAS is namelijk op 13 juli jarig, en op die dag had Fidel het dagboek al gepubliceerd. ARGUEDAS noemde het jaartal niet, maar ook als hij 1967 bedoeld heeft, dan klopt zijn verhaal niet, want in juli 1967 strompelde Ché nog met zijn dagboek door de Boliviaanse wildernis.

Het is de vraag of er nog ooit klaarheid zal worden gebracht in deze hele kwestie, maar een grotere verwarring dan er nu heerst lijkt niet mogelijk.

Het Pauselijk bezoek aan Colombia

Het Pauselijk bezoek aan Colombia ter gelegenheid van het aldaar gehouden eucharistisch congres was een teleurstelling voor velen die naïef genoeg waren

Dit is met een ander verhaal dan
het bekende verhaal van onze Ambassadeur
in Colombia. - 6 -

VERTROUWELIJK

geweest om te hopen dat het hoofd van de Rooms Katholieke Kerk van zijn bezoek gebruik zou maken om ter plaatse partij te kiezen voor de "rebellens" in de Latijns-Amerikaanse geestelijkheid.

Terwijl een dergelijke verwachting irreëel was, moet toch worden toegegeven dat hier een goede gelegenheid was om de sociale bewogenheid van de Kerk dramatisch tot uiting te brengen. Deze gelegenheid is niet aangegrepen. De wijze waarop het het bezoek was aangekleed, de persoonsverheerlijking die velen tegen de borst stuitte, maakten dat de uitspraak van PAULUS, waaruit zijn begaantheid met het lot van de lijdende mens bleek, juist bij degenen die overtuigd moesten worden een indruk van holle rethoriek vestigde. Dit is te meer te betreuren omdat zowel de Paus als ^{de} op zijn bezoek volgende bisschoppelijke conferentie toch duidelijk stelling namen tegen de status quo. De CP-Colombia vond in de bisschoppelijke conferentie een voldoende progressieve tendens om in haar commentaar te stellen dat de deur voor samenwerking tussen communisten en katholieken in strijd voor de belangen van de volkeren was opengebleven.

De CP-Colombia zag in de evenementen wat zij erin wenste te zien, en negeerde wat - weinig flatteus - "kerkelijk exhibitionisme" werd genoemd, en wat zo schril contrasteerde met de nijpende armoede waarmee de priester in zijn pastoraal werk dagelijks geconfronteerd wordt.

Ten aanzien van de houding der orthodoxe communisten jegens het katholicisme is het overigens wel opmerkelijk hoe goed de encycliek "Humanae Vitae", in ^{na/mun/ij} communistische kringen is ontvangen. Weliswaar op grond van andere overwegingen dan die welke tot de encycliek leidden, komen de communisten ook tot de conclusie dat geboortebeperving verwerpelijk is. Zij zien er immers een complot in van de hoogontwikkelde, imperialistische landen om de spoeling wat dikker te maken door het aantal varkens te verminderen, in plaats van ervoor te zorgen dat er meer voedsel beschikbaar komt.

De onoverkomelijk problemen van een voortgezette ongebreidelde bevolkingsaanwas bij strikte naleving van de Pauselijke afkeuring van voorbehoedsmiddelen, zouden de communisten welkom zijn. Hun instemming met "Humanae Vitae" zou koddig zijn als zij niet zo onheilspellend was.

CUBA

CASTRO's logica

De redevoering waarin Fidel CASTRO zijn mening gaf over de militaire interventie van de Sowjet-Unie in Tsjechoslowakije was een zelfs voor zijn doen wel bijzondere vloed van woorden. Gedurende het voorspel hadden de meeste Latijns-Amerikaanse communistische partijen zich al geschaard aan de zijde van de Sowjet-Unie. Fidel had aanvankelijk besloten de Tsjechische kat voorlopig maar uit de boom te kijken. Zelfs zijn reactie op de militaire interventie was laat, en de Cubaanse publiciteitsmedia wachtten geduldig op "their Master's voice".

Het is inderdaad begrijpelijk dat het CASTRO moeite gekost heeft een stelling te formuleren die hem niet alleen onvoorwaardelijk in het Sowjetkamp bracht, en daarmee aan de zijde van de verfoeilijke orthodoxe communisten van Latijns-Amerika, maar hem tevens vrijwel disqualifiedeerde als een van de grote goeroes van Nieuw Links.

CASTRO wenste niet te ontkennen dat de soevereiniteit van Tsjechoslowakije was geschonden. Dit te beweren (hij vertelde niet wie dat wel gedaan had) zou leugenachtig zijn. De schending was flagrant, en de onwettigheid ervan kon niet worden goedgepraat. Zij deed hem denken aan andere tragische gebeurtenissen, (waarover CASTRO echter niet in details trad).

Edoch, de ondermijning van het communistisch bewustzijn van het Tsjechische volk, dreigde succes te hebben, en hoe hard het ook was om tot een dergelijk paardemiddel te moeten overgaan, - dit volk moest tegen zichzelf worden beschermd.

CASTRO bracht ten bewijze van het gevaar waaraan het Tsjechische volk had bloot gestaan een groot aantal punten naarvoren waaruit de slinksheid van het kapitalisme, van het revanchisme, van fascistische agenten en andere verderfelijke instellingen en personen moest blijken. Hij trachtte zich het schrikbeeld voor de geest te halen van een toekomstige ontwikkeling in eigen land, waarbij alles wat in 20 jaar door noeste, idealistische, revolutionaire arbeid was bereikt, in gevaar zou worden gebracht door een nog overgebleven contrarevolutionaire ziektekiem. Zou dan de hulp van vriendschappelijke legers niet moeten worden ingeroepen?(CASTRO vergat even dat in het Tsjechische geval de mensen die om hulp geroepen hadden, niet konden worden gevonden.) Het schrikbeeld van een dergelijke ontwikkeling in Cuba kón echter niet eens worden gevormd. Immers wát voor communisten zouden de Cubanen zijn, als zij na twintig jaar nóg voor een dergelijke impasse zouden kunnen komen te staan. Kennelijk was er allang iets mis met het communisme zoals dat in Tsjechoslowakije werd beleden.

CASTRO bracht naarvoren hoe blij men in het Westen de laatste tijd was geweest met symptomen van z.g. liberalisatie, niet alleen in Tsjechoslowakije, maar ook in Rusland zelf. Daarom was hij door de Sowjet interventie ergens gerustgesteld. Er scheen in Moskou een nieuwe wind te waaien. Men zal misschien mogen verwachten dat nu de Russen zijn opgetreden tegen onaanvaardbare tendenzen in Tsjechoslowakije, zij ook de hand in eigen boezem zullen steken.

Hierna citeerde Fidel de Tass-verklaring dat de "broedernaties vastbesloten zijn nimmer één enkele schakel uit de socialistische keten" te laten verwijderen, om de conclusie te trekken dat het Warschau-pact dus zeker ook bereid zal moeten zijn divisies in te schakelen om Noord-Vietnam, Noord Korea en Cuba te verdedigen tegen een aanval van de Yankee-imperialisten. Als dit zo was, dan kon hij de bittere noodzaak van het zenden van troepen naar Tsjechoslowakije aanvaarden. De Cubanen hadden echter het recht van de Sowjets te eisen dat zij consequent waren.

Een andere inconsequentie zag hij tenslotte nog in de relatie van de Sowjet-Unie met de rechtse regimens van Latijns-Amerikaanse landen, die alles in het werk stellen om hetzelfde communisme dat de Sowjets met zoveel vuur trachten te verdedigen, op dit continent in de kiem smoren. CASTRO meende dat men nu toch wel zal inzien dat het onmogelijk is om tot een entente met de imperialisten te komen, en dat erkend zal worden dat de Cubanen het van begin af aan bij het rechte eind hebben gehad.

Wellicht was CASTRO's stellingname niet zo vernederend voor hem geweest als hij niet krampachtig had getracht de Sowjet-Unie tegelijkertijd te critiseren. Deze kritiek legde er juist de nadruk op dat de vertoning van solidariteit met de Sowjets voor CASTRO een heel bittere pil was.

"Black Panthers" in Cuba

Vertegenwoordigers van de "Black Panther"-organisatie bezochten afgelopen maand Cuba als gasten van de Tricontinentale. De "Black Panthers" zijn een extremistische beweging van Amerikaanse kleurlingen, die aan de Westkust van de Verenigde Staten op de voorgrond zijn getreden door acties, waarvan het politieke sausje de criminele aard onvoldoende maskeert.

Op de O.L.A.S.-conferentie werd Stokely CARMICHAEL, de apostel van Black Power, afgelopen jaar door Fidel CASTRO verwelkomd als een medestrijder voor de gerechtigheid. De raciale aspecten van de revolutie die CARMICHAEL voorstaat, werden door Fidel gebagatelliseerd. Was dit al een kunstige gedachtenacrobatiek, eenzelfde interpretatie van de doelstellingen van de "Black Panthers" zou zelfs CASTRO niet durven geven.

Typerend voor deze doelstellingen was het antwoord dat een der "Black Panthers" recentelijk gaf op de vraag die hem werd gesteld nadat hij een vaderschap van

- 10 -

overwegend blanke advocaten in Californië had toegesproken. Een der aanwezigen wenste te weten hoe de blanken in de Verenigde Staten volgens de "Panthers" het beste konden meehelpen aan de lotsverbetering van hun gekleurde landgenoten. Het antwoord luidde dat men kon beginnen met het vermoorden van andere blanken.

Voor degenen die menen dat "Nieuw Links" een vergaarbak is van alle soorten fanatici, zal het van belang zijn te vernemen dat de "Black Panther"-minister van Onderwijs George Mason MURRAY, in Havana verklaarde dat de ideeën van Herbert MARCUSE meer invloed hebben op de blanke radicalen dan op de Panthers. De Panthers laten zich leiden door de gedachten van GUEVARA, MALCOLM-X, LUMUMBA, HO CHI MINH en MAO TSE TUNG, aldus MURRAY. Afgezien van wat deze zo al nastreven of nagestreefd hebben, is inderdaad het gebruik van geweld de grootste gemene deler van hun "gedachten", en zo de synthese van de Panthers te primitief is om volledig te passen in de sophismen van "Nieuw Links", in een vergaarbak van alles wat afbreuk kan doen aan de Verenigde Staten, zijn de Panthers welkom. Men neme daarom goede nota van de gastvrijheid van de Tricontinentale. Men zou niet licht verwachten dat de Nederlandse Antillen op enigerlei wijze bij de activiteiten van de Black Panthers betrokken zouden kunnen worden. Niettemin hebben indicaties dat de financiering van deze fanatieke splintergroep in de Verenigde Staten incidenteel via onze eilanden geschiedt, dezerzijdse belangstelling in de Panthers aanzienlijk verhoogd.

HAITI

Het proces tegen David KNOX

In het proces dat in Haiti tegen de Bahamese voorlichtingsambtenaar, David KNOX, wegens vermeende spionage werd gevoerd, bleek deze uit de pagina's van Graham GREENE's "Comedians" te zijn gestapt. In een rol die onwaarschijnlijk veel leek op die welke de Britse acteur Alec GUINNESS op celluloid vervulde, pleitte

- 11 -

KNOX voor zijn leven door te bekennen dat hij slechts "interessant" had willen doen door zich in een waas van geheimzinnigheid te hullen. Hij had geen plastische chirurgie willen ondergaan om zich te vermommen, maar alleen een lidteken op zijn gezicht willen hebben, dat hem op cocktailparties gevierd zou maken.

KNOX werd eind augustus terdood veroordeeld, maar president DUVALIER zou nog het laatste woord hebben. De president had al eerder gratie verleend aan een aantal deelnemers aan een inval in mei 1968, waaraan KNOX medeplichtig werd geacht. De Haitianen hadden in plaats van de doodstraf van DUVALIER vrijheidsstraffen gekregen. Waarnemers achtten het waarschijnlijk dat KNOX terwille van de goede verhoudingen met de Britten zelfs coulanter zou worden behandeld.

VENEZUELA

FARIAS terug in Caracas

Jesus FARIAS, de secretaris generaal van de C.P.-Venezuela, keerde afgelopen maand na een tweejarig verblijf in Moskou terug naar zijn land. In 1966 werd de communistische leider in vrijheid gesteld, na drie jaar te hebben gezeten wegens pogingen om de regering omver te werpen. Hij kreeg toen de "gelegenheid het land te verlaten" onder de keuze die de regering van LEONI aan een aantal politieke gevangenen stelde. Domingo Alberto RANGEL (eerst M.I.R., nu P.R.I.N.) kreeg dezelfde keus, maar keerde op korte termijn ongestraft terug naar Venezuela. FARIAS daarentegen verkoos een langdurige gastvrijheid van de C.P.S.U.. Zijn terugkeer op dit tijdstip maakt de braintrust van de Venezolaanse communisten vrijwel compleet, en luidt de verkiezingscampagne van de U.P.A. - de legale loot van de nog illegale C.P.V. - in. Op het tiende plenum van de C.P.V. werd FARIAS opnieuw geïnstalleerd als secretaris generaal, werd besloten de presidentiële kandidaat van de P.R.I.N. te steunen, en werd stelling genomen ten gunste van de Sowjet-Unie in de Tsjechische crisis. P.R.I.N. heeft geen eigen kandidaat voor het presidentschap, maar heeft zich

- 12 -

verbonden Luis Beltrán PRIETO Figueroa, de kandidaat van M.E.P., te steunen. Deze steun werd door de M.E.P.-aanvaard. Indirect aanvaardt PRIETO nu toch de steun van de U.P.A. dus van de C.P.V..

De kansen van M.E.P.

In augustus zijn de kansen van M.E.P. om voor PRIETO het presidentschap te behalen sterk teruggelopen. Acción Democrática had zich in de afgelopen maanden alweer enigszins hersteld van de slag die zij door de splitsing had gekregen. Partij-etiket, stempatroon en bevestigingsrecht werkten alle mee aan de campagne die door de partij-organisatie werd en wordt gevoerd om de verdwaalde schapen naar de kudde terug te leiden.

De verklaring die PRIETO aan het begin van de maand aflegde, volgens welke hij nimmer communist is geweest en ~~het ook~~ nooit zal worden, was een teken dat de insinuaties van A.D. doel hadden getroffen. PRIETO was in het defensief gedrongen, en maakte daarbij de fout om tevens te verklaren dat hij evenmin "anticommunist" was. Hiermee gaf hij zijn tegenstanders de kans om hem af te schilderen als een tweede Juan BOSCH, een idealistisch warhoofd, en een onnozele die de communisten onbedoeld de weg naar de macht zou bereiden.

De vaak tegengesproken geruchten over splitsing in de M.E.P.-rangen bleken afgelopen maand bovendien op waarheid te berusten. Inderdaad begonnen velen, vooral onder de persoonlijke aanhang van PRIETO in onderwijskringen, zich af te vragen of het niet beter zou zijn hun leider los te weken van de invloed van de beroeps-politici in de M.E.P. (dus PAZ GALARRAGA c.s.) en hem toch nog te doen terugkeren naar A.D. De bekendmaking dat U.P.A. via P.R.I.N. de candidatuur van PRIETO zal steunen, kan de genadeslag zijn. PRIETO zal de strijd wel moeten voortzetten, maar zijn kans op winst - zo hij die gehad mag hebben - is verkeken.

- 13 -

PEREZ JIMENEZ vrij

Ex-dictator Marcos PEREZ JIMENEZ werd op 1 augustus schuldig bevonden aan het verduisteren van 13,5 miljoen dollar gedurende de tijd dat hij het presidentschap van zijn land bekleedde.

Het proces had zo lang geduurd dat de generaal onmiddellijk in vrijheid werd gesteld. Hij had zijn straf in voorarrest al uitgezeten.

PEREZ JIMENEZ heeft aanzienlijke commerciële belangen in deze contreien, en naar verluidde wenste hij gedurende enkele maanden het eiland Curacao als pied à terre te gebruiken om orde op zaken te stellen, alvorens zich in het bij voormalige Latijns-Amerikaanse grootheden zo geliefde Spanje te vestigen.

Voor relaties tussen de Nederlandse Antillen en Venezuela was het wel gunstig dat P.J. van dit voornemen afzag, en direct na zijn vrijlating naar Las Palmas vloog. Met P.J. in ons midden waren wij voor de zoveelste keer een broeinest geworden van intriges gericht tegen het bewind van Venezuela. De exdictator heeft immers geenszins de hoop verloren eens weer de macht in zijn land te ~~ver~~overen. Zijn ambities vinden een legale belichaming in de Cruzada Cívica Nacionalista, een beweging met betrekkelijk weinig hoofden, maar een groot aantal zinnen, die wel alle vóór PEREZ JIMENEZ zijn en tegen de Verenigde Staten. Dit laatste heeft de C.C.N. genoopt toenadering te zoeken tot de Venezolaanse communisten. Deze zien voorlopig echter meer in PRIETO dan in PEREZ JIMENEZ, en hebben de avances van de Jimenistas genegeerd. De ~~ex~~-dictator zou in ieder geval door de C.C.N. kandidaat worden gesteld voor het senatorschap in de staat Táchira. Deze staat die wel eens het Venezolaanse Texas genoemd wordt, is de traditionele leverancier van "sterke mannen". In deze eeuw heeft Táchira Venezuela gezegend met de dictators, GOMEZ, ICPEZ Contreras, MEDINA Angarita, en tenslotte PEREZ Jimenez. Het ligt voor de hand dat de ~~ex~~-dictator daar zal trachten zijn tweede politieke carrière te lanceren. Met de mogelijkheid dat onderweg illegale middelen om het tempo te versnellen zich zullen presenteren, kan altijd rekening worden gehouden.

- 14 -

DOMINIKAANSE REPUBLIEK

Tribuna Democrática in het geding

Het radioprogramma van de P.R.D., "Tribuna Democrática" geheten, was afgelopen maand aanleiding tot een conflict tussen deze partij en de regering. In het programma wordt door de P.R.D. steeds fel kritiek op de regering en op regeringsfunctionarissen geleverd. Afgelopen maand scheen het de overheid wat gortig te worden, en werd het programma verboden. De parlamentsfractie van de P.R.D. besloot hierop weer de zittingen van het congres te boycotten, en wel totdat de restricties tegen het programma werden ingetrokken. Naar verluidt kreeg president BALAGUER van enkele invloedrijke P.R.D.-ers de verzekering dat in den vervolge ervoor gezorgd zou worden dat de toon van "Tribuna Democrática" wat minder beledigend zou worden, en na een gesprek met de P.R.D. -secretaris generaal, José Francisco PEÑA GOMEZ, besloot de president de uitzendingen weer toe te staan.

BOSCH naar Rusland?

Voordat de Russische troepen Tsjechoslowakije binnentrokken, had het bestuur van de P.R.D. aan Juan BOSCH toestemming verleend om een uitnodiging om Moskou te bezoeken te aanvaarden. BOSCH zou tevens enkele andere IJzeren Gordijn-landen bezoeken. De Tsjechische crisis bracht in het standpunt van het partijbestuur evenwel een verandering. De P.R.D. keurde de Sowjet-interventie af, en meende dat het bezoek beter geen doorgang kon vinden.

Deze beslissing werd bekend gemaakt, maar naderhand werd ~~uit~~ doorgaans welingelichte bron vernomen, dat er toch nog plannen bestaan voor een reis, maar dan niet van BOSCH alleen, maar van een delegatie, waaraan ook deel zouden nemen de secretaris generaal PEÑA GOMEZ, en de senator Casimiro CASTRO.

Wanneer een en ander zou moeten plaats vinden, was nog niet bekend.

- 15 -

Candidatuur GARCIA GODOY

In P.R.D.-kringen wordt er de laatste tijd herhaaldelijk gesproken over een eventuele deelname aan de verkiezingen van 1970, maar dan met een "onafhankelijke" kandidaat. De naam die steeds genoemd wordt is die van de voormalige interim president Hector GARCIA GODOY. Deze heeft door zijn voorzichtig beleid gedurende de periode tussen de burgeroorlog en de verkiezing van BALAGUER grote populariteit verworven, en de P.R.D.-istas die hem pousseren (wel wat heetgebakerd) menen dat hij de beste kans zou hebben de kandidaat van de Partido Reformista, wie deze ook zal mogen zijn, te verslaan. Men meent tevens dat de P.R.D. onder een presidentschap van GARCIA GODOY goede kansen zou hebben om zich te herstellen, zodat de partij in een volgende verkiezing met een eigen kandidaat weer kans zou hebben. Juan BOSCH acht men nu toch wel geheel uitgespeeld, terwijl een candidatuur van kolonel Francisco CAAMAÑO DEÑO - zo deze uit zijn schuilplaats tevoorschijn komt - slechts zou kunnen leiden tot bloedvergieten.

Deze speculaties houden geen rekening met de plannen voor de vestiging van een "dictatuur van het volk", waarover BOSCH en PEÑA GOMEZ het nog steeds hebben, maar dit kan ook moeilijk, want over de wijze waarop deze dictatuur tot stand zou moeten komen, heeft BOSCH zich nog niet uitgelaten.

GUATEMALA

Verkiezingen en terreur

In het door terreur van links en rechts geplaagde Guatemala, behaalde de revolutionaire Partij van president Julio Cesar MENDEZ MONTENEGRO op 11 augustus een grote overwinning in de gemeenteraadsverkiezingen. In 195 van de 249 gemeenteraden behaalde zij de meerderheid.

MENDEZ heeft hierdoor ondanks de onzekerheid die door de voortdurende bedreiging van de openbare orde in het/land/heerst, een betere kans gekregen om het vierjarig

- 16 -

mandaat dat hij en zijn partij hebben gekregen ten uitvoer te brengen. Hoe moeilijk hij het niettemin zal blijven hebben, werd aan het eind van de maand geïllustreerd door de moord op de Amerikaanse ambassadeur, John Gordon MEIN, die waarschijnlijk het slachtoffer werd van terroristen van links extremistische huize.

NEDERLANDSE ANTILLEN

C.A.O.-overleg tussen S.V.C. en C.B.H.

Afgelopen maand werden tussen de Scheepvaartvereniging Curacao en de Christelijke Bond van Havenarbeiders besprekingen gevoerd welke zouden moeten leiden tot het afsluiten van een nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst. De C.B.H. werd bij deze besprekingen bijgestaan door een adviseur, de inmiddels in de Nederlandse Antillen welbekend geworden Nederlandse vakbondsleider, P. van ZEIL. Het overleg moest halverwege worden onderbroken, niet omdat er tussen de partijen moeilijkheden zouden zijn gerezen, maar omdat A.H.U.-voorzitter Wilson, (Papa) GODETT, ontdekt had dat de C.B.H. volgens haar statuten een nieuw bestuur had moeten kiezen.

De A.H.U. spande een kort geding aan tegen de S.V.C. en verzocht de rechter deze te gelasten het overleg stop te zetten, omdat het C.B.H.-bestuur niet rechtsgeldig was. De rechter wees de eis toe en de C.B.H. schreeft verkiezingen uit voor een nieuw bestuur, dat begin september gekozen zou moeten worden. Alsdan zou het overleg kunnen worden voortgezet.

Overkoepelend verbond op Curacao

Eind augustus werd in het Casa Sindical op Curacao een overkoepelend verbond van vrije vakverenigingen opgericht, het Algemeen Verbond van Vakverenigingen Curacao, (A.V.V.C.). De oprichters waren de vakbonden, P.W.F.C. (petroleum), U.W.G.E. (electriciteit), A.B.V.O. (overheid) C.A.D.M.U. (dokwerk), en de C.F.W. (algemeen). Het oprichtingsbestuur bestaat uit de heren H.L.SPENCER, voorzitter, C. van den BOS, secretaris, V. CHITTICK, penningmeester, en een tweetal gewone leden. Bij de oprichtingsvergadering waren aanwezig als vertegenwoordigers van het

Christelijk vakbondswezen, de heren R. TSCHUMIE en H. (Bèbè) ROJER.

Nieuw bestuur N.V.P.

Afgelopen maand koos de Nationale Volkspartij een nieuw bestuur. Het statenlid, S.D. ABBAD, had op eigen verzoek ontslag genomen als voorzitter. Sedert het overlijden van Mr. Dr. M.F. Da COSTA GOMEZ had de heer ABBAD deze functie vervuld. Het voorzitterschap is nu gelegd in de handen van de heer J. (Juancho) EVERTSZ, die het de facto leiderschap van de partij al op zich had genomen